

Brusel 31. května 2017
(OR. en)

Interinstitucionální spis:
2016/0190 (CNS)

9317/17
COR 1

JUSTCIV 113

POZNÁMKA

Odesílatel:	Předsednictví
Příjemce:	Výbor stálých zástupců / Rada
Č. předchozího dokumentu:	WK 5263/17
Č. dok. Komise:	10767/16
Předmět:	Návrh nařízení Rady o příslušnosti, uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o mezinárodních únosech dětí (přepracované znění) – politická rozprava

V dokumentu 9317/17 INIT má bod 9 na straně 3 znít takto:

- Právo dítěte dostat příležitost být vyslechnuto je chráněno čl. 24 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie, jakož i článkem 12 Úmluvy OSN o právech dítěte. Je rovněž považováno za nedílnou součást zajištění spravedlivého procesu pro dítě podle článku 6 Evropské úmluvy o lidských právech a zajištění práva na respektování soukromého a rodinného života podle článku 8 téže úmluvy. V roce 2005 se nařízením Brusel IIa zvýšily normy pro řízení vedená v rámci EU podle Haagské úmluvy z roku 1980. Podle této úmluvy neexistuje výslovný požadavek, aby bylo dítě vyslechnuto, ale **čl. 13 odst. 2** této úmluvy stanoví možnost, že příkaz k navrácení dítěte může být odmítnut, pokud dítě nesouhlasí s návratem a dosáhlo věku a stupně vyspělosti, v němž je vhodné přihlížet k jeho stanoviskům.

Článek 11 odst. 2 nařízení Brusel IIa proto stanoví, že dítě musí dostat příležitost být vyslechnuto v řízení o navrácení podle Haagské úmluvy z roku 1980 v případě mezinárodního únosu dítěte mezi dvěma členskými státy. Podle judikatury Evropského soudního dvora ani článek 24 Listiny základních práv Evropské unie, ani čl. 42 odst. 2 písm. a) nařízení Brusel IIa neodkazují na výslech dítěte jako takový, ale na příležitost dítěte být vyslechnuto. Soudní dvůr rovněž uvedl, že dítě nemusí být vyslechnuto, pokud výslech není v jeho nejlepším zájmu nebo pokud není nezbytný. Dítě také nemusí být vyslechnuto, pokud se to jeví jako nevhodné s přihlédnutím k jeho věku nebo stupni vyspělosti.
